

РЕШЕНИЕ

№ 1749

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11981** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Директор на СДВР с проц.представител юрк.П. Решение №4634/17.10.23г по нахд № 9490/23г на СРС, НО, 135ти състав, с което е отменено НП № 513р-96002/09.11.21г, издадено от Директор на СДВР, с което на осн. чл. 209а ал.4 предл.2 от ЗЗ, за нарушение на чл.209а ал.1 от ЗЗ, на А. А. Я. е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 300лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му, претендират се разноси, оспорва се като прекомерен адв.хonorар на насрещната страна. Сочи се, че СРС се е произнесъл при превратно възприета факт.обстановка, като неправилно приема, че АУАН и НП са незаконосъобразни. Те съдържат в словесната си част цялата необходима информация, като правото на защита на лицето не е нарушено. Наложено е наказание спрямо изискванията на чл.27 от ЗАНН, не е налице маловажност, деянието е съставомерно, като нарушението е безспорно доказано- дори не се отрича от лицето.В съд.заседание касаторът не се представлява. Депозирани писмени бележки са идентични с жалбата.

Ответникът А. А. Я. не се явява или представлява в съд.заседание. В депозирани писмени бележки кас.жалба се оспорва като неоснователна и се моли за потвърждаване на Решението като правилно и законосъобразно. Твърди се, че не е

доказана от АНО пред СРС- компетентността на актосъставителя и на АНО, а НП и не е подписано от посочения -Директор СДВР. Освен това НП не съдържа задължителни реквизити, като не е посочено в кой търговски обект в МОЛ „П.“ е било лицето. Това е важно, тъй като лицето е било в заведение за хранене, а в такива маски не се изискват към него момент. В този смисъл и Решение № 392/22г по канхд № 11098/22г на АССГ.

Прокурорът от СГП изразява становище за правилност на Решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

Решаващият мотив за отмяна на НП от СРС е липсата на посочено в АУАН и в НП-място на извършване на нарушението. Посочено е само , че нарушението е извършено в търговски обект в МОЛ „П.“, като липсва конкретизация кой е този търговски обект и от какъв вид е. Възраженията на лицето относно недоказана компетентност на актосъставителя и на АНО са разгледани от СРС и правилно са отхвърлени.Правилно СРС е приел още, че дадената от АНО правна квалификация/чл.209а ал.1 от ЗЗ/, се явява непълна в случая, като не е посочен нито в АУАН, нито в НП- териториалния и времевия обхват на въведената и нарушена противоепидемична мярка. Това нарушава правото на защита на лицето, като не става ясно към момента на нарушението- дали действително/както твърди лицето/, е действал различен режим по отношение на заведенията за хранене/логично е там да не важи изискването за поставена маска, противното би пречило консумацията на храна и напитки, а ако целта на мярката е била такава- тези заведения за обществено хранене изобщо щяха да са затворени за посещение/.На последно място- не става ясно от АУАН и НП какво е изпълнителното деяние/тъй като има разписани различни хипотези- липса изобщо на маска, или налична такава- но незакриваща устата и/или носа/, а това също нарушава правото на защита на лицето.НП е проц. и мат.незаконсъобразно и правилно е отменено от СРС.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №4634/17.10.23г по нахд № 9490/23г на СРС, НО, 135ти състав, по кас.жалба на Директор на СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: